

450

Lugupeetav õpetaja!

Ei tea isegi, kust võtsin julguse, et Teie juubelisünnipäeva puhul kirjutada Teist ajalehes. Teie olete ju Eesti NSV Ülemnõukogu saadik ja EKP Keskkomitee liige. Teie olete Eesti NSV Teaduste Akadeemia korrespondentliige, tehnikadoktor ja professor. Te olete meie vabariigi üks tuntumaid teadlasi ja tuntumaid inimesi üldse. Teil on tuhat muud teaduslikku, ühiskondlikku ja ametialast ülesannet.

Suur osa Teie senisest tegevusest on seotud Tallinna Polütehnilise Instituudiga. Olete te ju viimased kakskümmend aastat töötanud TPI-s õppeülesannete täitjana, dotsendina ja professorina, juhitanud kaua aega kateedrit ning juhendanud probleemilaboratooriumi. Viimased aastad olete olnud instituudi rektor. Küllap leidub päris palju neid inimesi, kes on kogu selle aja sammunud Teiega kõrvuti kas pedagogilise, ühiskondliku või teadusliku tegevuse rindel, keda võib sõna otseses mõttes lugeda Teie kaasaegseteks töökaaslasteks. Ja üks kirjutada Teie juubelisünnipäeva puhul oleks nende moraalne õigus. Mina olen vaid Teie õpilane. Seetõttu ei saagi ma kirjutada käesolevale kirjale alla «kolleeg» või «töökaaslane», vaid ikka ja ainult «õpilane». Olete ju Teie etendanud minu ja paljude teiste teadusliku hariduse, teadusliku kooli ja käekirja kujundamisel määravat osa.

Aga miks ma kirjutatan sellise kirja vormis. Pole see ju üldse iseloomulik meie ettevalmistuse ja erialaga inimestele? Pole teadlaste kohta nii kirjutada kombeski...

Arvatavasti dikteeris taolise ebatavalise vormi see, et kirjutatan inimesest, kes ise kunagi ei kirjuta ega kõnele šablooni järgi. Ei saa siis Teistki kirjutada tavaliselt, igapäevaselt, ainult Teie eluloo ja saavutuste fakte reastades. Ja õigust öelda seda ei tohikski teha. Juubelil on halb omadus, et sel puhul kiputakse nagu inimese elutööle kriipsu alla tõmbama, nagu tema tööd lõpetatuks ja lõplikuks lugema, justkui tal enam ei olekski midagi võtta. Teie juubel ei tohi aga tähendada seda! Olete Te ju seni kaljukindlalt järginud juhtumõtet, et igauks peab ühiskonnale maksimaalselt andma, aina uusi võidupärgi juurde võitma. Võimed ja võimalused kohustavad! Teil on seni jätkunud jõudu vedada raskemat koormat kui enamikul teistel. Teie olete seni töötanud rohkem, saavutanud rohkem, võitnud üha uusi raskusi. Ja miks ei peaks Teil jõudu enam jätkuma! Juba kasvõi seepärast, et meie, nooremad, seda usume ja soovime!

Seetõttu ongi ennatlik kirjutada sellest, mida Te olete saavutanud. Täheandaks see vaid pooliku veeru summeerimist.

Teie tegevusest ühe kaalukama osa moodustab pedagoogiline töö. Pole ju pärast sõda meie instituuti lõpetanud ühtegi keemikut-organikut, kes poleks kuulnud Teie loenguid kiituste keemiast. Ja vaevalt on nende hulgas ühtegi, kellele need poleks jätnud unustamatut muljet.

Usun, et pedagoogi töö väärtust ei saa hinnata ainult selle järgi, kui palju ta on oma õpilastele üle andnud teadmisi. Opija pole ju vaat, millesse kuni õppimise lõpuni tuleb kallata ainult teadmisi juurde ja mis peab instituudi või aspirantuuri lõpetamiseks olema täis mistahes erikaaluga vedeliku. See mõõdupuu eeldaks, et kõik täidetavad vaadid oleksid ühesuursed ja ühesuguste avadega. Selline õpetamine ei suuna õpilasi ise jõudma ükskord kaugemale kui suutis anda õpetaja. Aga kaugemale peab jõudma! Õpetaja ülesandeks on süüdata õpetatavas teadaktiivse leeki!

Teie loengud on näide sellest, kuidas seda leeki süüdata. Loengu orgaaniline ühendamine oma teadusliku tegevuse praktikaga, kõige keerulisemate probleemide lihtne seletusviis (kuid mitte nende peenestamine!), vaieldavate küsimuste julge ja diskussiooniline esitamine — need ühendatuna haarava kõneosusega ongi faktoriid, mis sunnivad üliõpilasi keskendatult jälgima Teie loenguid. Ja mitte ainult jälgima, vaid ka nende üle mõtlema. Loengul Teie ei ole külm statistik, kuid mitte ka näitleja. Teie olete ikka ja ainult Teie ise. Just see annabki Teie esinemistele isikupärase võlu.

Mulle meenub esimene loeng, mida Teie esituses kuulasin. Hiirvaikselt jälgis kogu auditorium Teie kõnet, ja igauks tundis, kuidas teda järk-järgult haaras Teie loogika, mõttepinge, erutus. Just nii, nagu haarab vaatajat teatrisaalis drama kulminatsioon. Aga see oli ju ainult külastuste keemia, reaalteadus! Pärast loengu lõppu istusime kõik paar sekundit liikumatult — ja siis tundsi, et tahaks väga aplodeerida. Kahju, et meist sai võitu tavaline tudeng ja me seda ei teinud...

Teie pole kunagi olnud oma õpilaste hooldaja, vaid ainult suunaja. Teie pole juhendanud neid argipäevastes pisiasjades, vaid põhimõtetes. Teie pole teinud tööd oma õpilaste eest, vaid lasknud nendel ise teha. Teie pole ka mõelnud oma õpilaste eest, vaid suunanud neid ise mõtlema. Teie püüdeks on olnud kasvutada selliseid õpilasi, kes Teie tööd ei kordaks, vaid edasi arendaksid ja seejuures kaugemale jõuaksid.

Igasse oma õpilasesse olete andnud osakese isendast. Paljud Teie endistest õpilastest töötavad praegu hoopis teistsuguste probleemide kallal kui teie. Peamises — lähenemisviisis, probleemikäsitlemisel, teaduslikus suhtumises ja juhtumõtetes — arendavad nad ikka edasi Teie tööd ja ideid. Teaduslikke probleeme tekib igal aastal uusi, teaduslikke koolkondi aga ei kerki esile iga probleemiga. Arvatavasti koolkond tekibki mitte uue probleemi püstitamisel, vaid isikupärase käsitlemisviisi loomisel.

Ükski autoriteet ei teki juhuslikult, iseenesest. Teie suur autoriteet Teie kaastöötajate ja õpilaste hulgas põhineb eelkõige Teie eruditsioonil, teadlasejulgusel, otsustusvõimel, reaalsustundel ja optimismil. Paljudel Teie

õpilastel on tulnud ikka ja veelkord kogeda, et julge pealehakkamine on tõesti pool võitu, tarvitseb ainult otsus langetada õige tee kasuks. Valik mitme näiliselt võrdväärse võimaluse vahel on sageli raskeim probleem nii teaduses kui ka igapäevases elus. Võib lõpmatuseni kaalutleda, kuid ikkagi mitte jõuda kindlale otsusele. Usun, et ka Teil on tulnud lahendada küsimusi, mis nõuavad kogu mõttepinge järgitud kontsentreerumist, kogu teadmiste pagasi ja eruditsiooni mobiliseerimist. Küllap olete Teiegi enne otsuse langetamist kaua kaalutlenud ja kõhelnud. Teie kaastöötajad ja õpilased aga peavad sageli imetlema, millise näiliselt mängleva kerguse ja lihtsusega Teie lahendate keeruliseidki probleeme.

Iga töö nõuab ennekoike optimismi, usku iseenda võimetesse. Seda olete Teie alati sisendanud kõikidesse oma õpilastesse.

Ei tea, kas sõduris hinnatakse ebatäpsust kartmatust, kuid teadlase juures kindlasti mitte. Teadus nõuab mitte ebareaalset soovunelmast, mitte viljatut ja tulutut fantaseerimist, vaid kindlasti lähendamist, sageli isegi püsimist kindlates, paljude aastate vältel loodud raamides. See ei tähenda aga, et teaduses ei tohi olla fantaasiat. Ennemini vastupidi. Fantaasia jääb alati teadusliku töö üheks põhikomponendiks, ta peab ainult põhinema objektiivsetel võimalustel ja teadmisel. Usun, et nende ridade autor pole mitte ainuke tulipea, keda Teil on tulnud ohjeldada.

Viimastel aastatel olete Teie pühendanud palju aega ja energiat nii ühiskondlikule kui ka administratiivsele tööle. Eks ole ju vabariigi teaduse ja tehnika arendamises, meie tehnikakooli kiire kasvus, kasvõi instituudi uutes hooneteskis Mustamäel kindel osa ka Teie tegevusel. Võib ainult imetleda Teie töövõimet ning suutlikkust mitmete mehekõrguste ja tuhandete pisiprobleemide lahendamisel. Kuid ometi pole Te muutunud ei kabinetiteadlaseks ega administraatoriks, vaid leiute iga inimesega suhtlemises oma tooni. Ma ei tea, et Te kasutaksite administratiivset levinenuimat ja lihtsamat töömoodust — käskimist. Ma ei tea, et Te peaksite kunagi kõrgendama tooni. Aga ma ei tea ka, et ükski Teie poolt antud ülesanne jääks täitmata.

Kogu oma ühiskondliku, pedagoogilise, teadusliku ja organisatoorse töö kõrval on Teil alati jätkunud aega ka muusikale, kunstile, kirjandusele ning paljudele muudele huvialadele. Teid võib näha teatris ja kontserdisaalis, kunsti- ja lillenäitusel, kuulata raadios ja näha esinemas televiisoriekraanil. Teie istute ühesuguse kindlusega nii piduliku koosoleku presiidiumis kui ka autcrooli taga. Selleks, et kõike seda jõuda, peab Teil olema väga range ajajaotus. Teie ei või kusagile kulutada liigset minutit, kuid Te ei kuluta va teiste aega. Seetõttu algavadki Teie juhatamisel peetavad koosolekud minutilise täpsusega.

Tean, et Te olete lobisemise ja

Tallinna POLÜTEHNIK

19 (405)
XVII aastakäik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEI-KOMITEE, REKTORAADI, ELKNU KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Teisipäeval, 12. oktoobril 1965

Väljavõte

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIDIUMI seadlus

Eesti NSV tööstuse, põllumajanduse ja kaubandusala eesrindlaste ning teaduse ja kultuuri alal töötajate autasustamise kohta NSV Liidu ordenite ja medalitega.

Vabariigi rahvamajanduse, teaduse ja kultuuri arendamises saavutatud edu eest autasustada:

LENINI ORDERIGA

AARNA, Agu Jaani p. — Tallinna Polütehnilise Instituudi rektor.

MEDALIGA «TÖÖVAPRUSE EEST»

LAUL, Heinrich Hendriku p. — Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.

MEDALIGA «EESKUJULIKU TÖÖ EEST»

ÕPIK, Ilmar Pauli p. — Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees

A. MIKOJAN

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär

M. GEORGADZE

Moskva, Kreml,
1. oktoobril 1965

jalalivalguva paljusõnalisuse vastu, huvitava ja vajaliku probleemi lahendamiseks ei ole Teil aga kunagi ajast kahju.

Teie töökaaslaste ja õpilaste nime lubage Teid õnnitlema juubeli puhul ning soovida edaspidiseks palju mõttepinget ja kontsentratsioonivõimet, palju avastamis- ja leidmisrõõmu, palju uusi saavutusi ja võite, palju töökaid tudengeid ja andekaid õpilasi; kõike seda, mida Teil seni juba nii palju on olnud! Teile võib seda soovida, sest Te saate ju alles viiskümmend!

Teie õpilane
L. MÖLDER

Meie külalisi

Reede hommikul kuulsime, et Tallinna on saabunud külla Skandinaaviamaade noorsooorganisatsioonide delegatsioon.

Peagi võis näha külalisi meie instituudis. Kuulati meie juttu, vaadati ringi ja esitati küsimusi.

Hea ülevaate meie instituudi eust-olust andis rektor professor Agu Aarna. Komsomoli tegevusest kõneles külalistele Vladimir Panov.

Külalasti mehaanikateaduskonna hoonet, staadioni ja ühiselamut. Esitati hulgaliselt küsimusi. Meeldivaks üllatuseks oli neile meie üliõpilaste kättega ehitatud staadion. Mõnigi meie üliõpilane oli üllatatud, kui tuppa astus korraga paarkümmend külalist, kes olid huvitatud, kuidas meie poisid elavad.

Toompeal ootasid külalisi TR-51 liikmed küdeva kamina ümber. Huvitav vestlus, illed, suveniirmärgid ja tugevad käepigistused — need kujunesid sõpruse sümboliks mitme maa noorte vahel.

Kõigile jäi mulje, et Nõukogude Eesti üliõpilaste elu ja õppimistingimused on mitu korda paremad kui kapitalistlikus maailmas.

R. KRUUS

Õppeaasta avaballil

Laupäeva õhtul nägi vana peahoone suurim auditorium sellel sügisel esmakordselt peotujus noori. Õppeaasta avaball... Tulid need, kellele see õhtu avas viimase ülikooliaasta ja tulid need, keda esialgu veel naljatlevalt «rebasteks» hüütakse. Viimased tulid erutatult ja õnnelikena, sest see oli nende esimene üliõpilaspidu oma instituudis.

«Kuljuse» reisimuljed ja sartsakas tants, naisansambli meloodiad ja solistide helisev laul — see oli «Tere tulemast» meie kollektiivide poolt.

Minnes peole mõtlesin vestelda uustulnukatega, teha väikese intervjuu. Kui jõudsin kohale, ning kui kuulasin kontserti ja vaatlesin inimesi enese ümber, mõistsin, et — kas see ongi nii vajalik.

Mida oleksin võinud neilt küsida? Kuidas meeldib? Mida oleksid nad mulle vastanud? Meeldis hästi! Mõni võibolla õinal, mõni imestunult, mõni vast ka väikeste kommentaaridega. Ja ma ei küsinud kelleltki.

Kuulsin aplausi esinejatele, tunnetasin paaride siirast tantsulust, nägin säravat rõõmu silmades. Sõitsin koju viimase võimaluseni täiskilutud trammis ja mõistsin kõiki. Kes tulid, puhkasid hästi.

V. IRS

Üliõpilastest raja taga

Saksa Demokraatliku Vabariigi üliõpilased abistavad sügisnädalatel aktiivselt põlluharija. d. Rosstocki piirkonnas viibis tööl 8000 üliõpilast.

* * *

Hispaania üliõpilane Luis Aquirre areteeriti Victorias, kuna ta keeldus maksmast trahvi 25 000 peseta ulatuses. Trahv määrati talle selle eest, et ta võttis osa üliõpilaste demonstratsioonist.

* * *

Hispaania kohus mõistis kolm Madridi ülikooli filosoofiateaduskonna üliõpilast aastaks vangist ja määras neile 10 000 peseta trahvi selle eest, et nad levitasid sotsialistlikke lendlehti tööliste demonstratsioonil Hispaania pealinnas.

Meie rektori JUUBELIPÄEVAL

Veidi fantaasiat...

Kõlas Miina Härma «Meeste laul» meie akadeemiliselt meeskoorilt. See oli avalooks Tallinna Polütehnilise Instituudi rektori professor Agu Aarna 50. sünnipäeva e pühendatud pidulikult aktusel Poliitharidusmaja suures saalis.

Oppeprorektor E. Schmidt tervitas instituudi arvuka pere nimel juubilarit ja andis ülevaate tema töö- ja saavutusterohkest elukäigust.

Kõlas tervituslaul instituudi naiskoorilt.

Sõna võttis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. Müürisepp. Ta tõi tervitust Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi ja vabariigi valitsuse poolt.

«Professor Agu Aarna on palju sõpru. Teadsime seda ammu ja sellepärast tegime otsuse — kinkida talle sünnipäevaks kütalisteraamat,» ütles Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komitee esimees M. Pesti.

Lavale ilmus veel palju tervitajaid, neid tuli peale Tallinna veel meie põlvkivibasseini ettevõtetest ja teaduslikest asutustest. On ju juubilarit teaduslik töö seotud nii tihedalt meie vabariigi suurima tööstuspiirkonnaga ja tema leiutised ja töö tulemused leidnud laialdast rakendamist seal.

Arvukad tervitused saabusid juubilarile telegraafi teel. Palju viljakaid eluaastaid ja uusi loo-

mingulisi saavutusi soovisid talle Eesti NSV Kommunistliku Partei Keskkomitee esimene sekretär J. Käbin, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Tartu Riikliku Ülikooli rektor professor F. Klement, kõrgemad õppeasutused Moskvas, Leningradist, Kalinigradist ja Tartust.

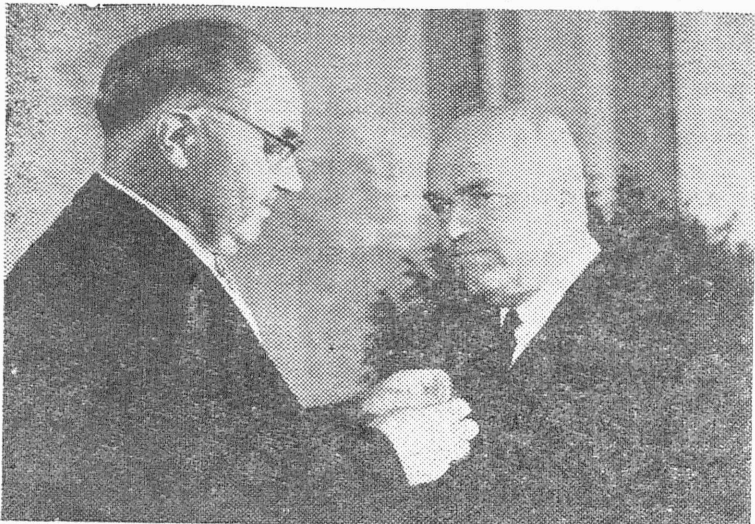
Agu Aarna harrastused ja mitmekülsus on laialt tuntud. Sellepärast tuli õppejõu E. Baumingu lugeda ette nii mõnigi lühike ja humoristlik telegramm. Üks neist ütles, et riiklik akadeemiline meeskoor tervitab juubelpäeval südamlukult oma kontsertide koosseisulist külalastat.

Sõna võttis professor Agu Aarna.

Siiraste sõnadega tänas ta parteid ja valitsust temale määratud kõrge autasu eest ning asutusi ja isikuid, kes teda sünnipäeval meele pidasid ja head soovidega rõõmustasid. Juubilar märkis, et talle on osutunud suureks õnneks töötada viimase kahekümne aasta kestel Tallinna Polütehnilise Instituudi teovõimsas ja püüdlikus kollektiivis. See tubli kollektiiv on oma tubli töö ja edukate saavutustega aidanud palju kaasa meie vabariigi kõrgema tehnilise õppeasutuse ulatusliku arengule ja tema isiklikule teaduslikule ja ametialasele tööle.

Juubilar tänas veelkord kõiki südamluke õnnitluste ja kaastöö eest ning ütles, et ta püüab ka edasistel aastatel anda oma parima meie teaduse ja Tallinna Polütehnilise Instituudi hüvanguks.

Meeskoorilt kõlas Tuudur Vetti «Meie töötus».

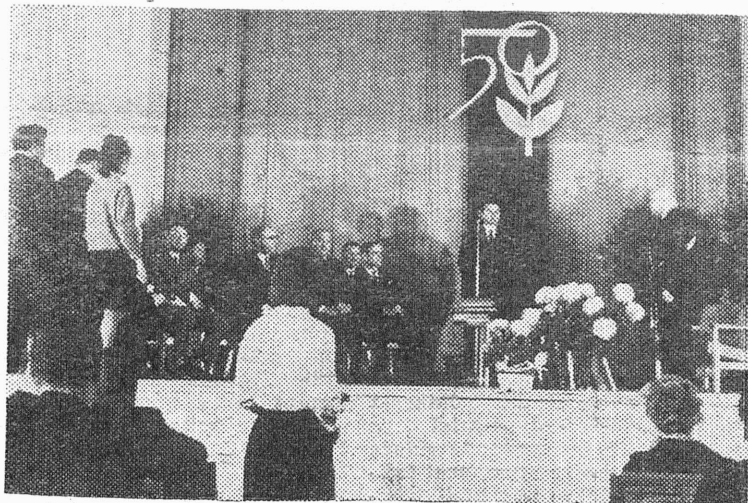

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees Aleksei Müürisepp annab rektor professor Agu Aarnale üle Lenini ordeni.

«Mul on eriline heameel anda professor Agu Aarnale ühe meie riigi kõrgeim autasu — Lenini orden ja tervitada teda kui vabariigi ülemnõukogu üht aktiivsemat saadikut,» ütles sm. Müürisepp palavate kiiduavalduste saatel.

Parimaid soovide ütlesid juubilarile EKP Tallinna Linnakomitee esimene sekretär V. Väli, Ed. Viide nimelise Tallinna Pedagoogilise Instituudi rektor A. Koop, Riikliku Kunstiinstituudi rektor J. Vares ja paljude teiste asutuste esindajad.

Külastajate kaugemalt — Kaunase Polütehnilise Instituudi rektor Marijonas Martynaitis sidus Agu Aarna ühe oma kaunimustri leedu rahvusliku vöö ja andis talle sõsarülikooli auadressi.

Juubilarile toovad tervitust saadikud kaugelt ja lähedalt.

Suurel keemianäitusel

(Algas lehe eelmises numbris)
NOUKOGUDE KEEMIA RAHVUSVAHELISE PILGU EES KEEMIA EHTUSES...

Keemiatööstuse areng Nõukogude Liidus on lahtumatu seotud kaasaegsete ehitusmaterjalide ja -detailide tootmisega. Nende materjalide loetelu on suur ja hõlmab peale polümeeride veel rea teisi, kus vähemal või suuremal määral on oma osa etendanud keemilised protsessid. Need on — klaas, keraamika, silikaatbetoon, dekoratiivtsemendid, hüdroisolaatsioonmaterjalid, asbestsement, sanitaar-tehnilised seadmed jm.

Põlmeersete ehitusmaterjalide tööstus on noor ja tema toodang kasvab võrreldes tänavusega 1970. aastaks 6—7-kordseks.

Näitusel oli eksponeeritud rida põrandakatmise materjale: kahe- ja mitmekihilised linooleumid, kummilinooleumid, polüvinüülkoliid katteplaadid jt. Nende kõrval võis näha stenoplastikuid, puitplastikuid, samuti ka mitmesuguseid kiematerjale.

Nõukogude Liidus toodetakse

suures koguses dekoratiivklaasi. Selle paljudest liikidest ning teistest klastoodetest võis saada ülevaate paviljonis «KLAAS».

Tähelepanuväärne osa võtsid enda alla keraamikatooted. Meie elamuehituses on nad võitnud suure populaarsuse.

Kodumaise teaduse edusammudest tööstuses andis tunnistust silikaatbetoon, mis asendab harilikku tsemmentbetooni paljudel ehitusaladel. Sokolniki pargis demonstreeriti silikaatbetoonist kahekorruselise karkasspaneel-elamu fragmenti.

... KERGETÖÖSTUSES ...

Väljapandud eksponaadid andsid küllaldase pildi keemia osatähtsusest tarbeesemete tootmisel. Käesoleval ajal on ligi 1/5 kangastest ja 1/3 trikotaažtoodetest valmistatud keemia kaasabil. Keemilise kiudaine osatähtsus tekstiilitööstuses kasvab 1970. aastaks ligi kaheksakordseks praeguse 15,4% suhtes.

Eksponaatide hulgas nägime mitmesuguseid liike värvaineid ja sünteetilisi abivahendeid, plastmasse, villaseid, siidi- ja linaseid kangaid, trikotaaži ja galanteriitooted, kunstrehku, kiematerjale, riietusesemeid, jalatähtsusi ja mõningaid tehniliseks otstarbeks mõeldud tooteid. Suurt huvi äratasid mittekoostatud materjalist tooted, mis on leidnud

edukat kasutamist praktikas.

Näituse ajal oli pajudel tuhandetel külastajatel Nõukogude Liidust kui ka välismaalt võimalus viibida moedemonstratsioonidel, mis korraldati paviljonis läheduses. Uued Moskva, Leningradi, Tallinna ja teiste moemajade mudelid said suure heakskiidu osalisteks.

... JA PÕLLUMAJANDUSES.

M mineraalväetised — saagikuse tõstmise võimas tegur.

Viimase veerandsaja aasta jooksul on väetisetoodang kasvanud maailmas neljakordseks. Tänu teadlaste jõupingutustele on loodud rida uusi väetiselike, söötasid loomakasvatusele ning taimekaitsevahendeid. Ajavaheajal 1958—1961 kasvas mineraalväetiste tootang meie maal kaks korda ja tõusis mullu 25,6 miljonile tonnile. Tänavu antakse põllumajandusele juba 33,5 miljonit tonni mineraalväetisi.

Põllumajanduse edasise kiire arengu tagamiseks tuleb suurendada mineraalväetiste tootangut nii koguse kui ka sortimendi suhtes. Põllukultuurid ei vaja mitte üksnes lämmastikku, fosforit, kaaliumi ja kaltsiumi, vaid ka mikroelemente — boori, molübdeeni, vaske jt. Neid vajadusi rahuldavad mikroväetised. Väetiste sortimendis omavad tähtsust ka kombinatsioonväetised — nitrofos, diaammonfos jt. ning kontsentreeritud väetised. Toit-

(Algas «Tallinna Polütehniku» eelmises numbris)

1965. aasta kevadel küpses TPIAM ühendatud peades mõtte «aastade lõpuni» isetegevuslaste ühiseks koduks endise Jälgimäe mõisa omaniku G'ehni loss Mustamäe nõlvakul. Hoone keskaegse rüütlilossi jäljendav välisilme ja linnakärast eemal asuva pargi meeldiv vaikus sobivad hästi inseneridest laulu- meeste romantilisele meelelaadile.

Kahetsakult aastat tagasi, ajal, mis Mustamäe alls Sinimägedeks nimetati ja kogu Nõmme tollal asustamata maa-ala kuulus Jälgimäe mõisa alla, rajas selle omanik Nikolai von Glehn siia endale karjamõisa, mille ta Kõrgepeaks (Hohenhaupt) nimetas ja kuhu ta ka ise elama asus. Loss valmis 1. oktoobril 1886. aastal. Selle juurde rajas Glehn pargi, kuhu istutas puid ja pistitas omapäraseid kiviskulptuure. Need ei o'nud kivist raiutud, vaid kivikildudest tsemendi abil kokku liidetud.

1910. aastal algas pargis vaateorni ehitamine. Valminud torni tippu paigutatud pikksilma läbi võisid soovijad väikese tasu eest ümbrust silmitseda. Otsiti vaa- danud Glehn pikksilma abil tähti. Seega ätkab praegune tähetorn niieeldav vanu traditsioone ja muudugi kõrgemal tasemel. Tähetorni praegune direktor, noor astronoom Peep Kalv on ka muusikamees — laulnud meeskooris ja mänginud tantsuorkestrites kitarril.

Pärast taastamist, eeltööd selleks algavad juba tänavu sügisel, omandab loss endise sarnase välisilme. Sees tulevad vastavalt muutunud otstarbe väikesed muutused ruumijaotuse osas.

Lossi teine korrus ühendatakse üheks suureks harjutusruumiks. Ühtlasi jääb see instituudi isetegevuslastele koosviibimiskohaks. Muidugi kujundatakse ruumide sisustus välisilmele vastavalt. Väga tähtsat osa klubi juures hakkab mängima kohvik. See tuleb uude juurdeehituse, mille projekt tekitab võimalikult universaalse. Nii saab seda kasutada harjutus- ja koosviibimiskohaks ning kontsertsaaliks.

Et tööd tehakse ühiskondlikus korras ja instituut finantseerib ehitajaid ainult ehitusmaterjalide ning mõningate spetsistööde osas, siis ei ole mõeldav, et kogu ehitus korraga valmiks. Esimese etapina tehakse algust lossi taastamisega.

Et lossi ehitusliku osa kohta vähemgi sobivad joonised puudu- vad, tuleb alustada kõigepealt mõõdistamisega. Selleks kaevatakse lahti lossi keldrid (mis sealt kõike leida võib!) ja vundamendid.

Mõõtmistulemuste alusel saab kasutada lossi rekonstrueerimise projekti. Projekt valmib samuti entusiastide ühiskondliku tööna. Praegu on juba teada rida instituu- di kasvandikke, kes projektteerimistöödest osa hakkavad võtma. Projekti peaarhitektiks on TPIAM lauluvend Jüri Jaama, konstruktiivse külje eest hoolitsevad aspirant Ülo Tärno, insener Jaan Ots ja aspirant Jaan Rohusaar. Sanitaartechniliste probleemidega (mis muide, on vanas lossis kõige keerulisemad) hakkavad «rinda pistma» insenerid Ülo Asmus ja Enn Kuk. Ehitustööde organiseerimine langeb ilmselt kinode «Kosmos» ja «Koit» ning Tallinna esimese kõrghoone ehitaja Mati Kriiveli õlgadele.

Kõik nad on TPIAM tegevliikmed. Ruumide sisekujundus kuulub TPI akadeemilise naiskoori arhitektide kompetentsi.

Täielik alus on loota, et ka TPI teadlased-spetsialistid tulevase klubi hea kvaliteedi nimel oma abist keeruliste probleemide lahendamisel ära ei ätle. Vundeerimise spetsialist Enno Soonurm ja akustik Helmut Oruvee on mõlemad laulnud instituudi meeskooris ja nende nõusolek on peaaegu olemas.

Suureks abiks isetegevuslastele- romantikutele on instituudi rektor Agu Aarna see teotus — veel enam, lausa entusiasm lossi küsimustes. Ta on proleemi arutusel esitanud rea huvitavaid mõtteid tulevase klubi kohta. Ka haldusprorektor Harri Eesmaa on juba palju ära teinud lossi maa-ala võõrandamiseks instituudile.

Nii palju nimesid veel enne tööd algust! Mis saab siis, kui ehitus tööle rindel käib.

Aga seda kõik arvestavadki. Uue klubi ehitus peab saama üliõpilaste ja õppejõudude entusiasm, omakasupüüdmatu koostöö ning romantika objektiks.

Kes pääsevad uude klubi? Kes saavad liikmepileti? Seda on täpselt veel vara öelda. Mõningaid mõtteid on siiski esile kerkinud ja nende laialdane arutelu «Tallinna Polütehniku» veergudel kõigi peremeeste-üliõpilaste osavõtul rõõmustab mõtte algatajaid ning entusiaste.

(järg lk. 3.)

Tallinna Polütehnik

Marianne Kasperson 65-aastane

Anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri vanemlaborant Marianne Kasperson saab homme 65-aastaseks.

Tallinna Polütehnilisse Instituuti tuli Marianne Kasperson tööle 1943. aastal. Algul töötas ta orgaanilise keemia kateedris, nüüd on aga üle 15 aasta väsimatult tegevuses anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedris. Kogu tema eelnev tööstaaž on pidevalt olnud seotud keemiaga: ta on töötanud 1932. aastast alates

Tartu Ülikoolis keemia laboratooriumis ja mitmetes keemiaettevõtetes. Päritud kogemustepagas ja energia töö organiseerimisel ja korraldamisel on nii suur, et M. Kasperson pälvib õigustatult kateedri «perenaise» nime. Marianne Kaspersoni korraarmastust ja laboratoorse töö saladusi pärivad ja tunnevad kõik keemiataaduskonna üliõpilased, kes teevad läbi keemilise tehnoloogia kursuse. Tema kindlad käed hoiavad heas korras kateedri laomajanduse ja tegelevad hommikust õhtuni laboratoorsete tööde ettevalmistamisega ning abistavad kateedri nii madala kui ka kõrge teadusliku kraadi taotlejaid nende praktiliste katsete juures.

Lahkel käel tuleb M. Kasperson appi kõigile, kellel puudub mõni defitsiitne reaktiiv või jääb vajaka praktilisest kogemusest laboratoorses tehnikas. Tema abivalmidus ja nooruslik energia on hinnatud — jätkugu neid tal veel tulevikuski!

Palju õnne sünnipäeval soovivad töökaaslased anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedrist!

Aruande-valimiskoosolekud

partei-algorganisatsioonides

Instituudi kolme teaduskonna parteibürood valiti järgmises koosseisus:

ENERGEETIKATEADUSKOND: sekretär sm. N. Z. Novjev — laevajõuseadmete kateedri dotsendi kt.,

sekretäri asetäitja partei- ja riigikontrolli alal sm. A. Poo-bus — soojusenergeetika laboratooriumi insener,

liikmed: sm. A. Stšukin — laevajõuseadmete kateedri vanemlaborant, sm. G. Soo — tööstusenergeetika probleemilaboratooriumi insener, sm. V. Jermolovitš — üliõpilane ja sm. A. Kondak — üliõpilane.

EHITUSTEADUSKOND

sekretär sm. E. Jõgi — ehitusmehaanika kateedri vanemõpetaja,

sekretäri asetäitja partei- ja riigikontrolli alal sm. R. Ambros — autoteede ja geodeesia kateedri juhataja, dotsent,

liikmed: sm. K. Tihase — joonestamise ja kujutava geomeetria kateedri juhataja, dotsent, sm. A. Suni'a — NLKP ajaloo kateedri dotsendi kt. ja sm. H. Oruvee — teaduskonna dekaan.

ELEKTROTEHNIKA TEADUSKOND

sekretär sm. D. Erport — filosoofia kateedri dotsent,

sekretäri asetäitja partei- ja riigikontrolli alal sm. E. Risthein — tööstuse e'ektriitsecrimise kateedri dotsent,

liikmed: sm. G. Samo'evski — teaduskonna dekaan, sm. H. Tammet — matemaatika kateedri aspirant ja sm. A. Jakobson — üliõpilane.

ESIMEST KORDA KÖÖGIS

Uus keemiakorpus sarnaneb pisut vana Tallinnaga. Ehitatakse, ehitatakse, aga valmis... loodame, et ükskord saab. Peaaegu iga päev läheb käiku mõni seade või terve labor.

Nüüd jõudis järg õppekõogi kätte, kus vanimad KÜ-lased (meil on oma keemikute ringis hästituntud hellitus- e. sömuni-mi, aga jätame selle kõrvale) seda kokakunsti õppima hakkavad, mis päris tõeline kunst pidi olema.

Praktikum oli tore ja «üllatus-tega». Esialgu kõik nagu peab. Siis märgati, et küttekohad ei soojeneja enam, vaid hoopis jahutavad. Ja pisut hiljem ka'as uus alarm — vett ei ole! «SOS! Tarbimisvõimsus ületas luba'ava, nüüd kõrbeme põhja», filosoofeeriti.

Leidus siiski veel rohtu, mis aitas. Elektrik tegi tingimuseks — lülitage pooled pliidid välja, siis saate voolu. Lülitasime ja saime. Vett tuli ümbritseva mehaanikutelt laenama minna. Kah saime.

Siis läks töö lahti. Koridoris olevat isuäratavat lõhna o'nud! Ei tea kinnitada. Ventilatsioon töötab köögis hästi.

Nojah, muidu poleks vigagi, aga kust sa tead, mil'ine just see õige maitse on.

Ja tüdrukud ühiselamus kohe norimas: «Noh, ütles, mis hinde sa oma supi eest kah said?» Naljatilgad, mis hindest siin räägitakse — harjutamine tegevat meistriks!

VIIVI

...ja veidi reaalsust

Mis te arvate sellisest põhikorrast: liikmepileti saab iga TPI üliõpilane, kes ei oma antud semestril võlgnevust ja keda ei ole karistatud rektoraaži või teaduskonna dekanadi poolt (s. o. liikmepiletid registreeritakse igaal semestril ümber.) Liikmepileti saavad kõik TPI õppejõud, kes seda soovivad. Samuti antakse liikmekaart kõigile TPI aktiivsetele is'eevõuslastele. Üksikjuhitudel antakse liikmepiletid ka teistele isikutele teiste kõrgete koolide üliõpilastele, inseneridele heliloojatele, kirjanikele, teadlastele.

Seejuures loodab klubi neilt mõningast omapoolset panust

klubiõhtute huvitavamaks muutmisel.

Parimad õpperühmad võivad saada loa kerraldada oma rühmaõhtute muidu üldiseks külastamiseks su'etud vana lossi keskaegses in'erjõoris t'õrvikute ja küünalde valgusel. Kas pole tore?

Ainult sel'ek' kõigeks on tarvis tööd tohutult palju tööd ja entusiasmi. Teame, et meie entusiasmi ja elurõõmu on vastu pidanud uudismaadel. Kolhoosides ja komsomo'i l'õõkehitudel. Tehkem Kõrgepea lossist meie instituudi uudismaa ja l'õõkehitus!

Klubi pearomantik.

MEIE KOHVIK

Hurraa!... Elagu meie kohvik-klubi! Lõpuks ometi. Kui kaua seda oodati! Ja nüüd kolmapäeval, 6. oktoobril 1965. aastal avas ta oma ukseid.

Avasõnaga esines TPI õppeprorektor E. Schmidt.

Ta ütles: «Kohviku asutamise idee tuli üliõpilastelt. Rektoraat on alati silmas pidanud seda, et üliõpilane, kes ainult õpib ja muuga ei tegele,

Nüüd aga lubagem tutvustada kohviku nõukogu:

president: Vladimir Dorving, asepresidendid: Olav Linna ja Hasso Nurm, ökonomist: Tiia Määrismägi, kassir: Anne Vakkar, nõukogu liikmed: Udo Kahre, Aksei Treiman, Olav Tiirik, Leidi Metsoja, Malle Kaevu. Aarne Madiste ja Lembit Lehismets.

Avaõhtu üheks väga valikuks sündmuseks oli muidugi intervjuu kohviku presidendiga.

Jalakeerutuse eest hoolitsesid hea eduga noored pillimehed.

jätab tühise tunde. Lubage kõigile öelda suur aitäh tehtud töö eest kohviku loomisel. Vajadus kohviku järgi on igati põhjendatud. Siinjuures tuleks juurutada uusi traditsioone, et me võime uhkusega öelda: «See on Tallinna Polütehnilise Instituudi kohvik-klubi!»

Üliõpilaste nimel võttis sõna instituudi komolikomitee sekretär Vladimir Panov. Ta avaldas lootust, et kohvikus valitseb sõbralik ja üksmeelne õhkkond. Koos lõbususega peab olema ka tõsiseid momente. Loodame, et kohviku nõukogu täidab kõik meie soovid. Me võiksime kohtuda kirjanike, näitlejate, kunstnike ja teistega.

Pärast sõnavõtte tõsteti ühiselt klaasid meie kohviku õitsenguks.

Üksteise järel vaheldusid huvitavad vestlused ja keskustelud tantsudega, esines meie akadeemilise meesoori kvartett.

Kuidas me Kaunases filharmooniat tegime...

Naiskoori liikmed ei jõudnud kuidagi oodata, milla buss liikuma hakkab. Ikka veel otsisid poisid pille, r'õote ja ükskeist taga.

Lõpuks, kell 11.45 esimesel selle kuu päeval anti gaasi ja peaie väikest vaheaega läksid bussi rattad üle Kaunase linna põhjapiiri. Kell oli selleks ajaks küll juba kaks öösel, aga kõigil reisijail elutuju sees. Kindel otsus osa võtta Kaunase Polütehnilise Instituudi 15. aastapäevale pühendatud VI üliõpilasfestivalist tõi hilisel õhtunil instituudi ühiseamute ette seitse TPI akadeemilise naiskoori ja kaheksa akadeemilise meeskoori liiget, ühe «paarikese» rahvatantsuansamblist «Kuljus» ning tenoristi puhkpilliorkestrist. Peale selle viis esindajat TPI komsolikomiteest eesotsas delegatsiooni juhi Kruusiga.

Kahjuks ei olnud sõidu organiseerijad meie saabumisest ette teatanud ja nii pääsesime oma koikudesse ainult toaust hingedelt maha tõstes. Meie unetuju see väike vahejuhtum ei vähen-danud.

Laupäeva hommikul saime algatuseks teada kaks vapustavat t'õde: 1) Tuleb anda tunnise kestvusega iseseisev kontsert. 2) Tagasi Tallinna saabume alles teisipäeva õhtuks. Mõlemad probleemid andsid küllalt peamurdmist. Teine näis, et me ei saanud hulgala telegrammidega ja telefonikõnedega töökohtadesse ja kodudesse. Siis algas harjutus. Otsustasime kavaspe panna kolm laulu naisansamblist, kolm pala meesansamblist, kolm pala di-

xieland-orkestrilt (seesama meesansambel, ainult pillide taga) ja ühe estraadiketši.

Laupäeva päeval kell 13.00 alustati festivali rongkäiguga KPI peahoone eest läbi linna puhkeparki, kus kõik festivaliüritused vabas õhus läbi viidi.

Meie šefiks oli raadioelektroonika teaduskond, mille eesotsas me oma «dixiga» marssisimegi. Tegime teepeal muusikat, laulsime laule ja näitasime end festivali aktiivsete osavõtjatena.

Pargis kogunesid kõik tudengid ümber tribüüni ja festivalit'õrviku, mis jooksjä poolt toodud igavesest tulest süüdati (t'õrvik muidugi mitte «hüüne»). Kõ-lasid demokraatliku noorsoo hümn ja «Gaudemus». Siis tekkis väike paus. Meie instituudi delegatsioon kasutas selle osavalt ära, asudes repertuaari suhtes nõu pidama. Et lähedal nii paljudele inimestele (meiega liitusid rongkäigus ka Kaunases õppivad TPI «kiudained») platsi ei jätkunud, istusime karuselille.

Karusellit'õdi mõistis meid v'alesti ja asus kohe pileteid müüma. Et meil pilette vastu midagi polnud, pandi ka suur ratas käima. Niiviisi algas meie esimene festivaliüritus. Karusell osutus seekord tummaksi ega lasknud kuuldavale plekiseid šlaagreid. Selles osas tegime puudujäägi ise tasa, lauldes ja mängides «Riksu-Kaarlit». Kui karusell peatus, oli selle ümber kogunenud ääretu inimmeri. Kõik vah-tisid meid, pildimehed pildistasid, kinomehed kinostasid. Võeti reportaaži. Sellega oli festival ka de facto avatud. Alles pärast

nägime, et programmis seisab «mängudeväljakul — atraktsioonid». See oli ilus atraktsioon.

Laupäeval meil esineda ei tulnud, seepärast jälgisime hoolega Kaunase PI kollektiivide esinemisi. Neil on häid ja halbu esinejaid ja kollektiive, peamine aga, mis üllatas, oli massilisus. Ka pealtvaatajad olid entusiastid, sest kaks päeva seisis park inimesi täis.

Suur mehhanism, mille liikumapanevaks jõuks oli KPI komsolikomitee, töötas nagu kella-värk ja tõukas meid pühapäeva pärastlõunal vabaõhutrübüünile.

Alustasid naised. Nende laul kõlas kui õhuline ansambllinik, millele on peale trükitud koorilaulu võimsad müürid. Eriti vaimustas meid ja kuulajaid Webbe «Glorias Apollo».

Meesansambel, kes nagu naisansambelgi oli vaid vastav arv kooriliikmeid, mitte t'õlale enne väljaspool koori kokku laulnud, esines ka võrdlemisi enesekindlalt. Jälle omas kõige suuremat edu kava kõige keerulisem laul — Mozarti «Joogikaanon», mis veel viimasel harjutusel lootusetult ebaõnnestus. Kava instrumentaalnumbrid võeti vastu küllaldase ükskõiksusega, kuna häid orkestreid oli enne meid juba (järg lk. 4)

Tallinna Polütehnik 3

Kuidas me Kaunases...

(algus lk. 3)

mitu esinenud, meie mehed aga ei moodusta alalist orkestrit, vaid kogunevad kokku ainult üksikuteks esinemisteks.

Ometi midagi ei juhtunud ja «Don Juani ja Zerlina naljakas duett» tekitas isegi teatavat elevust... oma delegatsiooni hulgas. Saime vaevaga täis 40 minutit kava ja ronisime büline pealt alla. Lava taga ütles keegi nõrdinud häälega: «Nagu filharmoonia haltuurakontsert», halvustades sellega muidugi mitte filharmooniat ega meid, vaid haltuurat. Mis seal salata, meil kõigil oli hing kaunistatud täis meie instituudi komsomolikomitee ja klubijuhataja peale, kes saatsid meid välja, ilma et oleks omanud selget pilti, mis Kaunases ees seisab.

Teine esinemine oli «lõpubalil» (tegelikult linna avalik tant-suõhtu) koos Harkovi PI varjude teatriga.

Harkovlased töötavad koos juba mitmendat aastat ja nende esinemine tõendas seda veenvalt. Meie kava oli mõnevõrra lühem, kuid võeti ka südamekult vastu.

Samal ajal viibisid meie delegatsiooni juhid Kruus ja Dörving «valitsuse vastuvõtul» — laudadega banketil, kus meie kollektiivile anti üle festivali laureaadi märk ja diplom. De-

legatsiooni nimel pidas kõne Kruus.

Meie samal ajal õpetasime kaunaslastele jenkak ja lahkusime siis peolt täiesti organiseeritud korras, jättes maha haavatuid... (südamesse). Et järgmisel hommikul kell 6.00 uus start pidi olema, maandusime lõpuks oma koikudesse ega kuulnud enam, kuidas meie «valitsusdelegatsioon» läbi akna tuppa ronis.

Osavõtjale peitub iga sõna taga terve rida mälestusi, muidu lugejale — sõidust väsinud autoori sügav haigutus.

Tahate teada, mis Kaunases kõige rohkem meeldis? Palun Esiteks, nende omapärase muusiku ja maalikunstniku Ciurlionise näitus, teiseks — KPI uus hoonetekompleks nii valmis kui poolloivate majadega. Kolmandaks aga kõige tähtsam — kaunaslased ise. Päevad olid tihedad ja inimestega saime vähe koos viibida, kuid ometi oli tunda seda soojust, mis iseloomustavat leedulasi oodatud külalistega suhtlemisel.

Lõppude-lõpuks — me ise olime ka toredad. Üksmeelne bussitais neid ja noormehi, nõoked, naljad, unistused, laulud ja üksmeelne norskamine ärasõidu hommikul liiga varase tõusmise tõttu. Kas mäletate?

J. VALLANDI

Meie nais- ja meesansambel ja rahvatantsijate esindajad on jõudnud Kaunase Ajaloomuuseumi ette.

ÜET NÕUKOGUS

TPI Ühiskondlike Erialade Teaduskonna Nõukogu, kuulas oma koosolekul ära kateedrijuhatajate informatsiooni õppetöö käigust.

Seigus, et enamikel erialadel toimub õppetöö häireteta (kodu-kultuuri instruktöri ja rahvatantsuringi juhendaja eriala, mitmed sportlikud erialad jne.). Mõnes osas õppetöö algus käesoleval semestril küll viibis, kuid algab siiski lähemal päeval. Sealhulgas alustatakse tööd ka sellisel pikemat aega «murelapseks» olnud erialal, nagu lektor-propagandist.

Kuid leidub ka erialasid, kus õppetöö organiseerimisel esineb palju juhuslikkust (reporter-kirjasaatja, ekskursioonijuhud jne.). Kõne all oli ka teaduskonna lõpetajatele ühiskondliku eriala tunnistuse kätteandmine.

Kuivõrd Ühiskondlike Erialade Vabariiklik Nõukogu, kelle ülesandeks oli tunnistuste vormi väljatöötamine ning nende paljundamine, jõudis selle tööga lõpule alles käesoleval sügisel, on tekkinud olukord, et meie instituudi ÜET on lõpetanud juba mitusada inimest, kelledest keegi pole veel saanud vastavat tunnistust, tunnistas Nõukogu otsustab kohaseks organiseerida neile lõpetajatele lõputunnistuste pidulik kätteandmine. Selleks otsustati korraldada novembrikuu teisel poolel ühiskondlike erialade õhtu, kus üliõpilased demonstreerivad teadmisi ja oskusi, mida õppetöö ÜET-s on neile andnud.

Nõukogu kinnitas ka oma liikmete vahelise tööajutuse ning käesoleva semestri tööplaani.

H. REIM

„Kes keda?“ 1965

On möödunud juba neli aastat ajast, kui TPI ja «Eesti Tööstusprojekti» orienteerujad korraldasid esimese omavahelise jõukatsumise kümneliikmeliste nais- ja meeskondade vahel. Sellest võistlusest on välja kasvanud igaaastane üks populaarsem võistlus «Kes keda?»

Võistlusest «Kes keda?» saab osa võtta kollektiiv, kes suudab välja panna võistkonna 10+10. Tänavu toimunud võistlused Jõgeva lähedal. Startis 12 kollektiivi. Võistlejaid oli 250. Kui hommikul oli hall maas ja vee-lompidel jäägi peal, siis stardiajaks säras päike ja ilm oli läinud soojaks. Paarikaupa läksid võistlejad stardist minema. Nais-tel oli raja pikkuseks 7 km ja

seal asus 7 KP, 10,2 km pikkusel meeste rajal asus 11 KP. Raja-meistrid Madis Aruja ja Tõnu Raid olid valmistunud huvitava väga paljude liikumisteede vallikuga raja. Kuid tuli ka kogu aeg hästi valvas olla, sest iga minut «orbiidil» olekut maksis võistlejale kolme-nelja koha võrra langemist üldjärjestuses. Nais-tel võitis ATMM insener Maire Miljan ja meestest TPI üliõpilane Tiit Taimistu. Üldkokkuvõttes, kus arvesse läksid 8 parimat mehe ja naise ajad, võitis «Kes keda?» kõige napimait TRÜ aiga 22:42.42, teiseks jäi TPI võistkond ajaga 22:46.16. Kolmas oli Kohtla võistkond

M. TOOM
AV-51

REKORDIST REKORDINI

Avo Luigela kuulab nõuandeid oma treenerilt Ruudi Toomsalult.

Kehalise kasvatus kateedri klaaskapis asub paks nahkkaan-tega raamat, mida aeg-ajalt ka-pist välja võetakse ja uute arvudega täiendatakse. Ornamentide-ga kaunistatud esikaanele on kuldsete tähtedega sisse pressitud — «TPI rekordid».

Lehitseme veidi seda «igavest» raamatut, kus kajastub instituudi sportlaste tee kergejõustikus, ujumises ja tõstesportis. On alasid, kus rekorditeparandused ei ma-hu ühele leheküljele, nagu vasa-raheide — 24 parandust, ehk 25.77 meetrit 60.53-le. Viimase tulemuse saavutas Adu Krevald, kes on nüüd instituudi õppejõud. Mõnel leheküljel on vaid paar nime, ühel vaid üks — Jutta Sandbank 80 m tõkkejooks 11,8 s. (1951).

Ligi pooleteistmeetrise arengu on läbi teinud teivashüpe: Lem-bit Lepik (ehit.) 3.40 (1949) ja Avo Luigela (meh.) 4.76 (1965).

Kuna viimane tulemus on kõi-ga värskem ja tulemus paremu-

selt kolmas NSV Liidus, siis ot-sisime rekordimehe loengute va-heajal üles ja esitasime talle mõned küsimused.

«Kes Sa oled?»

«Opperühma MM-51 üliõpilane, kaalun 76 kg, 180 cm pikk, valla-line (niipea ei kavatse abiellu-da), ei suitseta, vabal ajal käin kinos ja teatris, meeleldi tantsin (ka twisti)».

«Miks Sa hakkasid hüppama teibaga?»

«Oppisin 1959. a. Tallinna Po-lütehnikumis ja olin siis 15-aastane. Enne kergejõustiku-võistlusi silmitsesin sealset ede-tabelit. Kõige nõrgem tundus olevat teivashüpe. Arvasin, et pääsen edetabelisse just teivas-hüppes. Tulemuseks jäi 2.50 ja III koht. See innustas.

Varem olin tegelnud paljude spordialadega. Alustasin suusa-tamisega. Koolitee oli 5 km pikk ja see võimaldas «pideva tree-ningu». Suvel sai omakandi poistega igasuguseid jõukatsu-

misi läbi viidud. Isegi oma teh-tud diplomeid sai võitjatele välja pandud. Eestvedajaks oli minust paar aastat vanem Jaan Põl-d. maa, kes hiljuti täitis 20 km käi-mises rahvusvahelise meistri nor-matiivi. Tulime siis Jaaniga Pai-de rajooni meistriks suusatamises, mina nooremas, tema vanemas vanuseklassis.

Õpingute ajal tehnikumis kulu-sid marjaks ära kooliajal «läbi-proovitud» spordialad ja nende eest saadud diplomid. Peeti siin ju õppegruppidevahelist arves-tust. Pääsesin meeskonda igal alal. Hakkasin huvi tundma maadluse vastu ja tulemuseks oli II spordijärk klassikalises ja vabamaadluses. Kergejõustikuga alustasin süstemaatilisi treenin-guid 1961. a. ja peagi leidsin, et teivashüpe istub mulle kõige paremini.»

«Kes on Su treener?»

«Treenin juba viiendat aastat kehalise kasvatus kateedri doi-sendi, pedagoogikakandidaadi Ruudi Toomsalu juhendamisel. Hiljuti omistati temale saaru-tuste eest spordi arendamisel Eesti NSV teenelise sporditegela-se aunimetust. Oleme temaga pal-ju nuputanud hüppetehnika täiustamise treeningute planeeri-mise alal. Seni tunneme puudust kinogrammidest enda hüppetek-nika kohta, teiste koha on see olemas.»

«Aga 5 meetrit?»

«Enrustada ei taha, sest sport-lasi seiravad tihti traumad. Ka ilma eesmärgita ei jõua edasi. Kas jõuan 5 meetrit, seda näi-tab tulevik, igatahes sinna poole püüan!»

«Aga õppetöö?»

«Kerge ei ole, sest palju aega kulub võistluseõitudeks. Enne sessioone peab tugevasti pingu-tama. Seni on kõik hästi läinud.»

«Soovime Sulle, Avo, head ta-het edasiseks. Kui kõik läheb nii nagu seni on läinud, siis teed kord paranduse rekordite ra-matusse — 5 meetrit.»

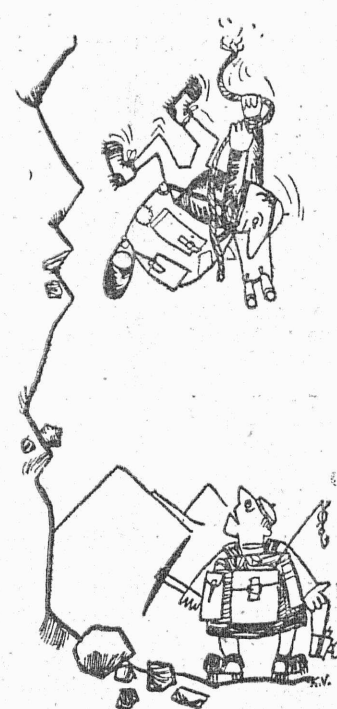
Vestles P. JAHU

Egiptuse pimedus

valitses piibli andmete kohaselt Egiptusemaal. Me ei tea aga, mil-lisel määral selle all kannatasid egiptlaste jalaluud, võib-olla oli Egiptusemaal sillutis igal pool väga korras ja nad võisid ka pi-medas ohutult liikuda. Sedasama ei saa aga öelda meie energeeti-kahoone esise asfaldi kohta, mis on kurja moodi auklik. Hea oleks, kui ta siledamaks saaks; seni aga palve majandusosakon-nale:

— likvideerida see egiptuse pi-medus, mis valitseb õhtusel ajal energeetikamaja ukse ees, ning panna maja esiküljele üles paar-kolm välisvalgustuslampi.

Maja asukate nimel üks nendest

Orienteerumine tore komme, homme teeme jälle...

Koos uue õppeaastaga on alanud ka TPI XVII kompleksvõist-lus. Üheks ürituseks selle kavas on TPI meistrivõistlused suun-doriienteerumises. Need toimuvad pühapäeval, 24. oktoobril Hagudis. Arvestust peetakse eraldi naistele ja meestele. Teaduskondade-vahelises arvestuses lähevad arvesse 10 parema mehe või 5 naise ajad, õpperühmadevahelises arvestuses 3 mehe või 3 naise ajad.

Et valmistada võistkondi paremini ette TPI meistrivõistlusteks, selleks korraldame pühapäeval, 17. oktoobril Viliveres valikorien-teerumisvõistlused. Seal võistleavad omavahel meesteklassis Musta-mäe ühiselamu nr. 1 ja 2 ja linnas elavad üliõpilased ning naiste-klassis Mustamäe ühiselamu kõigi teiste üliõpilastega. Peale selle on Mustamäe ühiselamutes välja pandud vimplid parimale toale orienteerumises.

Mida siis kujutab endast valikorienteerumine? Võistlejal on kaart, kompass, joonlaud, plastikaatkott, pliats ning pea ja jalad. Kõlab stardipauk. Võistleja ülesandeks on kontrollaja jooksul, mis naistel on 1,5 tundi ja meestel 2 tundi, koguda maksimaalne arv punkte. Võistluskaardile on märgitud kontrollpunktid ringi-ga, mille keskel peab asuma KP. Maastikul on KP tähistatud 60 cm kõrguse puna-valge tähisega, mille nähtavus on 15—20 meetrit. Kaardil on märgitud ka iga punkti väärtus. Võistleja peab hindama õigesti oma jooksukiirust ja jõuvarusid, sest ta peab kindlasti jõudma õigeks ajaks finiši tagasi. Ükskõik kui kiilguv tulemus tuhmub, kui võistleja hilineb, sest iga hilinetud minuti või selle osa eest arvestatakse kogutud punktidest maha 1 miinus-punkt.

Tulge ja proovige! Võib-olla õnnestub just Teil sobitada õigesti kokku pea ja jalgade koostöö ning sellisel juhul on kindlustatud hea tulemus. Tulles ühiselamust võistlema kogu toaga, on palju rohkem võimalust võita vimpl endale.

Rongid väljuvad pühapäeval, 17. oktoobril Tallinn-Välke jaa-mast kell 7.39 ja 8.48.

TPI orienteerumissektsioon

Toimetaja V. KALPUS

«Kuidas tunne on?»
«Nagu tugevuse eksamil.»

K. Voolu joonis

Орган парткома, ректората, ко-митета ЛКСМЭ и профкома Та-ллинского политехнического инсти-тута «Таллинский политехник», го-рода Таллин.

Hind 2 kop.

Tellimise nr. 2708

MB-09841

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42